

Publicerad 2016-07-11 16:40 av Ewelina Mann

- Och hur blir det med oss?

Jag är sådär aktiv igen,
sådär full av liv,
att jag bara vill dö.

Världen, svart och vit,
den saknar färg,

jag har en fråga, så stark,
- vad fan är detta för liv?

Jag är så onormalt nervös,
hela tiden, i varje kliv,
du tittar, så konstigt, på mig
och jag
vet inte vad det är för fel på mig,
som en ihålig idiot, livrädd att bli ensam, fortsätter jag,
jag vet inte hur man gör för att sluta.

Jag vet inte hur, eller varför,
allt jag känner,
är en ihålig, plågsam tomhet,

som att ni öppnat ett fönster,
glömt bort mig, så totalt,
att jag står ensam utanför.

Ni skrattar,
jag försöker att se det roliga,
men får bara ont i mungiporna,

jag vet inte hur man gör,
jag vet inte hur det känns att vara glad.

Jag lever,
men,
jag vill inte längre andas här,
så underbart, befriande skulle jag vilja ta död, på mig själv,
i hemlighet, när inte någon i världen kan se.

Världen, svart och vit,
jag önskar att jag aldrig kommit hit.

- Vad händer med en stjärna när den dör?

Vad händer med molnet som spricker, på himlen, och blir till ingenting alls?

Jag känner mig värdelös där vi går på samma asfalt,
(med nästan likadana skor) du och jag.

- Och hur blir det med oss,
dig och mig?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewelina Mann med Poeter.se id #34337 innehar upphovsrätten